

Clypeus Theologiæ Thomisticæ

In Tres Partes Divisus, Et Quinque Voluminibus Comprehensus

Tractatus de Sacramentis in genere, de Baptismo, de Confirmatione, de
Eucharistia, de Pœnitentia, de Extrema-Vnctione, de Ordine & de
Matrimonio

Gonet, Jean-Baptiste

Coloniae Agrippinae, 1671

§. III. corollaria præcedentis doctrinæ,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77185](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77185)

re ad bonum & conservationem totius Ecclesiae, A
quin potius ex inviolabili huius arctissimi sigilli
observatione, ejus conservatio pendeat; nam, ut
suprà dicebamus, si aliquando liceret sigillum
confessionis violare, totaliter destrueretur pœni-
tentiae Sacramentum.

§. III.

Corollaria præcedentis doctrine.

13. **E**X dictis inferitur primò, Confessarium Inter-
rogatum de peccatis quæ in confessione audi-
vit, posse etiam cum juramento, negare se ea sci-
re: tum quia in ea non scit ut homo, sed ut Deus,
sen ut Dei Vicarius: tum etiam, quia cum hæc in-
terrogatio non sit facta legitime & secundum or-
dinem juris, responsum illud verissimum est, quia
est propositio negativa de subiecto non suppo-
nente, ut rectè ait Petrus de Ledesma.

14. Inferitur secundo, non posse Confessarium ad
explicandum peccatum proprium in confessione,
revelare peccatum alterius in confessione audi-
tum; quia præceptum sigilli est arctius, quam
præceptum de integritate confessionis, cum ne-
quidem ad mortem vitandam liceat sigillum con-
fessionis violare, & præcepto integritatis con-
fessionis, multò minor damna & pericula excu-
sent, ut constat ex dictis disputatione præceden-
tibus.

15. Inferitur tertio, non posse simul duò Confesso-
res, qui ambo simul pœnitentis peccata in con-
fessione audire, de iis, absque expressa licentia
confitentis, simul loqui, etiam ad finem dirig-
di illum ad salutem æternam; quia licet illa pec-
cata utrique Confessario cognita sint, ea tamen
educere extra iudicium Sacramentale, & inducere
in alium sermonem, est aliquatenus frangere
sigillum, & claustrum Sacramenti Pœnitentiae,
intra quod manere debet materia confessionis.
Ob eandem rationem, ne quidem apud ipsum
pœnitentem, licitum est Confessario loqui de
ejus confessione, extra Sacramentum, sine ejus
licitia & libero consensu. Imò neque potest
Sacerdos sine necessitate, peccata in priori con-
fessione audita pœnitenti exprobrare, cum plus
juris non habeat in materia præcedentis iudicii,
quam pœnitens obligationis ad aliquid repeten-
dum; unde debet peccata prius audita oblivioni
tradere, tanquam Dei Vicarius, qui Ezechiel. 18.
sic ait: Si impius egerit penitentiam, omnium iniqui-
tatum ejus non recordabor.

16. Inferitur quinto, non licere Sacerdoti facere
actionem aliquam, quæ ex natura sua sit expressi-
va peccati in confessione auditi; quia hoc esset
revelare confessionem, non verbo, sed facto; ei
tamen licitum esse exercere omnes illas actiones,
quæ de se sunt indifferentes ad significandum pec-
catum confessum aut non confessum, & possunt
etiam consideratis omnibus circumstantiis, fieri
ex aliis motivis. Ex quo intelliges, quod si tres
homines v. g. fuissent machinati mortem Sacer-
dotis, putà præparando vinum toxicatum, ad
Missam celebrandam; & unus pœnitentià ductus
ei confiteretur, & aperiret paracas insidias, pos-
set Sacerdos in tali casu fugere, aut abstinere à
celebratione, fingendo aliquam infirmitatem re-
pentinam; quia cum hujusmodi actiones de se
indifferentes sint ad significandum peccatum
confessum aut non confessum, & possint, etiam
consideratis omnibus circumstantiis, ex aliis mo-

tivis fieri, ex illis nullo modo sequitur, etiam
indirectè, revelatio criminis.

Inferes quinto, non posse Prælatum in con-
fessionem habitam ad externam pœ-
nitentiam, nec proinde ex tali pœnitentia
vere subditum ab officio ad nutum mutabilis, vel
in electione ei denegare suffragium ad officium
quo indignum esse ex confessione novit. Licet
enim non negem, hoc fortè & solo jure divino
& naturali non esse omnino prohibitum, quan-
do electio fit per vota secreta, nullaque potest
duci suspicio de revelatione confessionis, ut vi-
detur docere S. Doctor hic art. 24. q. 2. hu-
jus: Si aliquis per confessionem aliquem quem au-
dit, novit ipsum esse prælatum indignum, potest
denegare suffragium; quia ex multis aliis causis
dicitur quis indignus ad prælatum officium; quare
peccato, sicut ex defectu scientie, vel etate, vel alio-
rum hujusmodi: Nihilominus hoc jure Ecclesiasti-
co & positivo prohibitum est, decreto scilicet
Clementis VIII. an 1593. die 28. Maii, quo
prohibet superioribus ne ad regimen vacant
cognitione ex confessionibus delinquentium
hoc sit vel minime pœnitenti incommo-
dum, & habeat vim occultæ reprehensionis cul-
parum quas in confessione aperuit. Non prohi-
bentur tamen superiores per tale decretum, ad
abstinendum ab aliquibus actibus exterioribus
giminis, ex quibus rationabiliter non potest nobis
di confessio magis gravis & onerosa, quàm
est quod superiores ex notitia quam habet per con-
fessionem, reddatur prudentior & cautiore ad
regendum, ad impediendas peccata & occasiones
ad visitanda septa Monasterii, ne ulli peccato-
gressus furivus, & similia.

ARTICULUS II.

*Quæres cadant sub sigillo confessionis, & qui
per se ad illud servandum obligentur?*

Quantum ad primum, dicendum est, mate-
riam in quam primò & directè cadit obli-
gatio sigilli, esse peccata omnia etiam venialia,
& circumstantias eorum; quia licet venialia
solutè non sit materia gravis, respectivè tamen
ad confessionem, censetur gravis, quia ex co-
pula revelatione confessio reddetur odiosa,
plerique enim nolunt etiam venialia que com-
mittunt, ab aliis sciri; & aliunde etiam pericu-
lum esset, ne ex imprudentia Confessarii, morta-
lia pro venialibus interdum degerentur. Est
tamen hæc differentia inter mortale & veniale,
quod non potest Confessarius dicere sine reve-
latione sigilli, tale pœnitentem fuisse confessum
peccatum mortale in genere, bene tamen potest
testi asserere de veniali; quia omnis qui ad Sacra-
mentum accedit, debet habere materiam sufficien-
tem, non tamen necessariam.

Secundò sub sigillo confessionis cadunt delicta
etiam naturalium, inhabilitates naturales, imperfe-
ctiones personales, & irregularitates, etiam si
ne peccato contraria, quando hæc aliquo modo
sunt circumstantiæ peccatorum, vel ad ea expen-
denda necessaria. Unde non potest Episcopus Or-
dines publicè petenti denegare ei quem ex illa
confessione novit esse irregularem, aut Parochum
fœminam & virum in conjuges non copulans,
quos ex sola confessione novit ad conjugium esse
inhabiles. Item Confessarius non potest vitare